

मत्स्य

मत्स्यनाशकः, पुं, (नाशयतीति नश् + णिच् + ल्युत् । मत्स्यानां नाशकः । सदैव मत्स्यभक्षक-
तयास्य तथात्वम् ।) कुररपक्षी । इति भूरि-
प्रयोगः ॥ मत्स्यनाशकर्त्तरि चि ॥

मत्स्यनाशनः, पुं, (नाशयतीति नश् + णिच्
ल्युः । मत्स्यस्य नाशनः ।) कुररपक्षी । इति
हेमचन्द्रः ॥ ४ । ४०१ ॥

मत्स्यपित्ता, स्त्री, (कटुरौहिणी । इत्यमरः ।
२ । ४ । ८६) (तथा चास्याः पर्यायाः ।

“कङ्गी तु कटुका तिक्ता लण्णभेदा कटुम्भरा ।
अशोका मत्स्यशकला चक्राङ्गी शकुलादनी ॥
मत्स्यपित्ता काकरुहा रोहिणी कटु-
रोहिणी ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

मत्स्यबन्धी, [नृ] पुं, (मत्स्यान् बन्धुं धत्तुं शील-
मस्य । मत्स्य + बन्ध् + इनिः ।) धीवरः । यथा,
“कैवर्त्तो धीवरो दासो मत्स्यबन्धी च
जालिकः ॥”

इति हज्जायुधः ॥”

(“अथान्धेदुस्तेवेमकिङ्कराभैर्मस्यबन्धिभिः
प्रभात आगत्य जालैराच्छादितो दृढः ॥”

इति पञ्चतन्त्रे । ५ । २६ ।)

मत्स्यबन्धिनी, स्त्री, (मत्स्यबन्धिनृ + ङ्यी
ङीप् ।) मत्स्यधानी इति हज्जायुधः ॥

मत्स्यरङ्गः, पुं, (मत्स्यरङ्ग । एषोदरादित्वात्
साधुः ।) मत्स्यरङ्गपक्षी । इति भूरिप्रयोगः ॥

मत्स्यरङ्गः, पुं, (मत्स्यान् रङ्गति भक्ष्यार्थं
तत्त्वमीपं गच्छतीति । मत्स्य + रङ्गि + अच् ।)
पक्षिविशेषः । माहुराङ्गा इति भाषा । (यथा,
“त्रिभुवनविदितो ह्य मत्स्यरङ्ग कलङ्कः ॥”

इत्यद्भटः ॥)

तत्पर्यायः । अम्याशी २ जलमद्गुः ३ मणी-
चकः ४ इति हारावली ॥ मत्स्यशानः ५
मौगरङ्गः ६ मत्स्यरङ्गः ७ सुपिचकः ८ इति
शब्दरत्नावली ॥

मत्स्यराजः, पुं, (मत्स्येव राजा श्रेष्ठः समा-
सान्तरुचः ।) रोहितमत्स्यः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ विराटराजः ।

(“तस्य तद्गुणं श्रुत्वा मत्स्यराजः प्रतापवान् ।”
इति महाभारते । ४ । ६६ । २१ ।)

मत्स्यविम्बा, स्त्री, कटुका । इति वैद्यकम् ॥

मत्स्यवेधनं, स्त्री, (मत्स्योविध्यतेनेनेति मत्स्य +
विध + करणे ल्युट् । मत्स्यानां वेधनमिति
वा ।) वडिशम् । इत्यमरः । १ । १० । १६ ॥

मत्स्यवेधनी, स्त्री, (मत्स्यवेधन + ङीप् ।) मद्गु-
पक्षी । इति जटाधरः ॥ वडिशम् । इति
शब्दरत्नावली ॥

मत्स्यसन्तानिकः, पुं, (मत्स्याना सन्तानिकाच्च ।)
मत्स्यसन्तानविशेषः । यथा,—

“दग्धोद्गारे सलवन्वो वेशवारेरुपस्कृतः ।
सार्द्रकः कटुतेन मत्स्यसन्तानिको भवेत् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

मत्स्योद

मत्स्याची, स्त्री, (मत्स्यानां अचीवीव अचीणि
पुण्यरूपाणि चतुर्विध यस्याः । मत्स्याचि +
“बहुव्रीहौ षक्यङ्योः खाङ्गात् षच् ॥” ५ ।
४ । ७३ । इति षच् ङीष् च ।) ब्राह्मी । इत्य-
मरः । २ । ४।१३७ ॥ सा च सोमलतायाम् ।

ब्राह्मीशाके इति कैचित् । इति भरतः ॥ यथा,
“ब्राह्मी वयस्या मत्स्याची मौनाची सोम-
वहारी ।

मत्स्याची शिशिरा रथ्या ब्रह्मदोषक्षयापहा ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

गच्छदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिलमोचिका । ब्राह्मीशाकः । इति रत्नमाला ॥

(गच्छदूर्वार्थं पर्यायं यथा,—
“गच्छदूर्वा तु गच्छाली मत्स्याची शकुला-
चकः ॥”

मत्स्यादनी । तत्पर्यायो गुणाच्च यथा ।
महेच्छी हृदमहरी आइतिच । इति लोके ।

“मत्स्याची वाङ्गिका मत्स्यगन्वा मत्स्याद-
नीति च ।

मत्स्याची ग्राहिणी शीता कुष्ठपित्तकफास-
जित् ॥

लघुस्त्रिक्ता कषायच खाही कटुविपाकिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

मत्स्याङ्गी, स्त्री, (मत्स्यानां अङ्गमिवाङ्गं यस्याः ।)
हिलमोचिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मत्स्यादनी, स्त्री, (मत्स्यैरदति इति मत्स्य +
अद + लुट् गौरादित्वात् ङीष् ।) जलपिप्पली ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथा च पर्यायः ॥
“जलपिप्पल्यभिहिता शारदी शकुलादनी ।
मत्स्यादनी मत्स्यगन्वा लाङ्गनीत्यपि
कीर्तिता ॥”

मत्स्याचा । महेच्छी इति लोके । तत्पर्यायो
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

“मत्स्याची वाङ्गिकामत्स्यगन्वा मत्साद-
नीति च ॥”

मत्स्याशनः, पुं, (मत्स्यानयातीति मत्स्य +
अश् + ल्युः ।) मत्स्यरङ्गपक्षी । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ मत्स्यभक्षके चि ॥

मत्स्यौ, स्त्री, (मत्स्य + जाते ङीष् ।) स्त्रीमत्स्य-
जातिः । इति मुग्धबोधयाकरणम् ॥

मत्स्योदरी, स्त्री, (मत्स्यस्य उदरं उत्पत्तिस्थानं
यस्याः । मत्स्यगर्भं जातत्वात्साक्षात्त्वम् ।)
सखवती सा च व्यासमाता । इति जटाधरः ॥

(यथा देवीभागवते । २ । १ । ३८ ।
“कालिका वसुना दत्ता तरसा जालजीविने ।
गान्धा कालीति विख्याता तथा मत्स्यो-
दरीति च ॥”

(मत्स्या उदरे गर्भे यस्याः ।) काशीस्थतीर्थ-
विशेषः ॥ यथा,—

“केलासाद्रेः समायाताः सप्तकोटिमिताः प्रभो ॥
दुर्गाणि तैः लतानीह सप्तसर्गसमानि च ॥
सङ्काराणि सयन्त्राणि क्वाटविकटानि च ।

मथितं

कोटिकोटिभटान्यानि सर्व्वसिंहितान्यपि ॥
ततः शैलं महादुर्गं तैः काशीपरितः लतम् ॥
परिखा निकतालिन्या मत्स्योदर्या जलाविना ॥
मत्स्योदरी दिधा जाता बहिरन्तश्चरा पुनः ।
तस्य तीर्थं महत् ख्यातं मिलितं गाङ्गवारिणि ॥
यदा संहारमार्गेण गङ्गाभ्यः प्रसरेदिह
तदा मत्स्योदरीतीर्थं लभ्यते पुण्यगौरवात् ॥
स्रव्याचन्द्रमसोः पञ्च तदा कोटिगुणं शतम् ॥
सर्व्वपञ्चाणि तत्रैव सर्व्वतीर्थानि तत्र वै ।
तत्रैव सर्व्वलिङ्गानि गङ्गा मत्स्योदरी यतः ॥
मत्स्योदर्या च ख्याता यत्र कुत्रापि मानवाः ॥
लतपिण्डप्रदानास्ते न मातुरदरेशयाः ॥
अविमुक्तमिदं जैत्रं मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् ॥
परितः स्वर्धनीवारि संसारे परिषीचते ॥
मत्स्योदर्यां लतज्ञाना ये नरास्ते नरोत्तमाः ॥
हत्वापि बहुपापानि नेचन्ते भास्करेः प्ररीम् ॥
किं ज्ञात्वा बहुतीर्थेषु किं तप्त्वा दुष्करं तपः ॥
यदि मत्स्योदरीं स्नाताः कुतो गर्भभयं ततः ॥
यत्र यत्र हि लिङ्गानि श्रुदेवर्षिकृतान्यपि ।
तत्र मत्स्योदरीं प्राप्य सुस्नातो मोक्षभाजनम् ॥
सन्ति तीर्थान्येकानि भूर्भूवःस्वर्गतान्यपि ।
न समानि परं तानि कोव्यंशेनापि निश्चितम् ॥
इत्थं तीर्थं लतं तेन विभो ! कैलासवासिना ।
गणाधिपेन सुमहत् सुमहोदरकर्मणा ॥”

इति काशीखण्डे ६६ अध्यायः ॥

मथ इ कुत्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
वधे-सक०-क्षेपे अक०-सेट् ।) इ मथ्यति ।
कुत्यो वधक्षेपौ । इति दुर्गादासः ॥

मथ ज ए गाहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ज मथ्यः मथः । ए अम-
थीत् । इति दुर्गादासः ॥

मथनं, स्त्री, (मथ्यते इति मथ + भावे ल्युट् ।)
विलोडनम् । मथोया इति भाषा । यथा,—
“काहं मन्दमतिः कोदं मथनं चौरवारिधेः ।
किं तत्र परमायुर्वै यत्र मथ्यति मन्दरः ॥”

इति भागवते । १।१।१। टीकायां श्रीधरस्वामी ।
अस्य विशेषः । यथा, हरिवंशे । २३।१० ।
“शैवीकमन्त्रमैत्रश्च आभयेयं शैशिरं तथा ।
वायवं मथनं नाम कापालमथ किङ्करम् ॥”

मथनः, पुं, (मथति रोगानिति मथ + कर्त्तरि
ल्युः ।) गणिकारिकाटुचः । इति रत्नमाला ॥
(मथनकारके, चि । केशिमथनसुखमथन्यादि-
दर्शनात् ।)

मथितं, स्त्री, (मथ + क्तः ।) निर्जलघोलम् । इत्य-
मरः । २।२।१।५३ ॥ यथा, उद्दृष्टं हितायाम् । ५०।२६।
“चारे कदल्यामथितेन युक्ते
दिनोचिते पायितमायसं यत् ॥”

अस्य गुणाः । कफपित्तनाशकत्वम् । रोचनत्वम् ।
धातुपुष्टिदत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ विजो-
डिते, चि ॥ (तथा च पर्यायान्तरं प्रकारा-
न्तरञ्च यथा,—
“घोलान् मथितं तक्रुदस्त्रिच्छिक्कापि च ।